

PROFESORUL
NICULAE STĂNCIOIU
OMUL CARE A IUBIT OAMENII

Coordonatori

Sorina Aura Răduțiu, Ana Marina Stăncioiu

Prefață de

Radu Căpâlneanu

Cluj-Napoca, 2024

Cuprins

- 9 | Prefață
Radu Căpâlneanu

CAPITOLUL I Introducere

- 19 | Date biografice
Sorina Aura Răduțiu
- 41 | Amintiri despre viitor
Rozalia Mogoșan

CAPITOLUL II Profesorul – Mentorul, Medicul, Omul

- 47 | Dr. Nicolae Stăncioiu – Profesor și mentor care mi-a schimbat viața
Lelia Strîmbu
- 53 | Îi mulțumesc că a existat în viața mea
Mărgărit Stănescu
- 56 | Profesorul Nicolae Stăncioiu – *In Memoriam*
Mircea Bârsan
- 63 | Profesorul – un vizionar, un Institut, un nume
Daniela-Carmen Bedeleanu
- 69 | Vă mai aduceți aminte...
Monica Măgherușan
- 72 | Profesorul Stăncioiu – un om altfel
Sanda Negruțiu
- 74 | Nicolae Stăncioiu – Omul
Călin Popa
- 76 | Amintiri cu Profesorul Stăncioiu
Sorin Sabin Golcea

- 85 | Profesorul – Noblețe, Demnitate și Responsabilitate
Mircea Basarabă
- 88 | Amintiri. *In Memoriam*
Marcela Rău
- 91 | A făcut istorie
Radu Petrovici
- 95 | Profesorul, Medicul, Omul... Niculae Stăncioiu
Horia Roșianu
- 107 | „Trebuie să faci cardiologie!”
Ruxandra Beyer
- 109 | „Preferam să fie un bărbat”
Svetlana Encica
- 114 | Profesorul...
Svetlana Țurcă
- 119 | Amintiri despre Profesorul Stăncioiu
Cristiana Scridon
- 121 | Câteva cuvinte despre Profesorul meu
Smaranda Fritea
- 123 | Profesorul și colectivul Institutului
Rodica Tătaru

CAPITOLUL III **Satul natal**

- 127 | Romos – satul copilăriei, satul din sufletul său
Sorina Aura Răduțiu
- 133 | Profesorul – Muncă, ambiție, perseverență
Gheorghe Basarab
- 137 | Profesor Doctor Niculae Stăncioiu – fiu iubit al satului,
portretul din oglinda inimilor noastre
Simona Anca (Tarcea)
- 154 | Iță, fratele meu
Anuța Ivan (n. Stăncioiu)

În loc de încheiere

- 159 | Crâmpie de viață
Ana Marina Stăncioiu

LIBRIS

We know
books

Prefață

Prof. Dr. Radu Căpâleanu

Cum l-am întâlnit și cum l-am cunoscut pe Profesorul Stăncioiu
PRIMA ÎNTÂLNIRE CU PROFESORUL STĂNCIOIU: Era într-o zi de miercuri, cândva prin anii '80, când asistam la una din sesiunile USSM (Uniunea Societăților de Științe Medicale), în amfiteatrul Clinicii Medicale I. La un moment dat, se iscă o controversă pe tema sindromului WPW, când ia cuvântul un medic pe care nu îl mai văzusem niciodată și care face un comentariu cu care nu eram de acord. Proaspăt asistent universitar, crezând că „tot ce zboară se mănâncă”, am simțit nevoia să „pun lucrurile la punct”. Și așa, l-am contrazis pe medicul necunoscut mie, care, ce să vezi, nu era altul decât Dr. Nicolae Stăncioiu. Dânsul avusese dreptate, dar asta am înțeles-o mai târziu.

Interesându-mă mai exact, cine este persoana cu care „m-am contrazis”, am aflat că este Conferențiarul Nicolae Stăncioiu, venit de curând de la Fundeni pentru a înființa o Secție clinică de cardiologie. Așa i se promisesse de către cei care „diriguiau” conducerea IMF Cluj pe atunci (azi, UMF), dar surpriză, noul venit este reținut la Clinica Medicală I și nici vorbă de vreun proiect în materie de cardiologie (unii ziceau că Dr. Stăncioiu își desfășura activitatea undeva în demisolul clinicii!!). Dar nu știau cu cine au de-a face și asta s-a dovedit în scurt timp!

Dr. Stăncioiu nu s-a lăsat și a făcut toate demersurile și intervențiile posibile până a reușit să înființeze o Secție clinică de cardiologie în incinta clădirii Policlinicii Județene, în localul fostului Ambulatoriu TBC. Așa s-a semnat actul „renașterii”

Prof. Dr. Radu Căpâlneau

cardiologiei clujene, rămasă într-o formă arhaică la stadiul stetoscop-electrocardiogramă-examen radiologic, prin promovarea metodelor moderne de diagnostic și tratament: cateterism cardiac, angiocardiografie, coronarografie, ecocardiografie, scintigrafie miocardică, cardiostimulare artificială temporară și permanentă. Toate acestea au fost rapid implementate în practica noii Secții clinice de cardiologie de către Conferențiarul Stăncioiu în exclusivitate, având însă în jurul lui un mic, dar inimos și ambițios colectiv de medici dintre care i-aș aminti pe Lelia Strîmbu, Ioan Șortan, Liliana Gheorghiu, Mărgărit Stănescu, Dumitru Zdrenghea și Adrian Iancu.

A DOUA ÎNTÂLNIRE CU PROFESORUL STĂNCIOIU: L-am revăzut pe Conferențiarul Stăncioiu când i-am fost prezentat, cu ocazia vizitei sale la Clinica Medicală V (așa-numitul Spital „Clujeana”), unde fusese solicitat de către Profesorul Zăgreanu (mentorul meu în Cardiologia clinică) pentru un consult la o pacientă

cu *bloc complet*, care avea, evident, nevoie de cardiostimulare artificială. Până în acea zi, astfel de cazuri (și nu numai de la Clinica Medicală V) erau cu greu transferate la București (la Spitalul Fundeni) pentru a li se implanta un stimulator cardiac. Și acum am în minte scena când s-a deschis ușa de la Secția de Terapie intensivă și a intrat vijelios, așa cum îi era felul, Conferențiarul Stăncioiu. I-am prezentat cazul și acesta a decis imediat transferul (efectuat în următoarele ore) în Secția de Cardiologie, pe care o conducea. A doua zi, la primele ore ale dimineții, s-a efectuat implantarea unui *pace-maker* acelei paciente, chiar de către șeful clinicii.

A TREIA ÎNTÂLNIRE CU PROFESORUL STĂNCIOIU: Are loc după derularea unei povești, puțin mai complicate, pe care însă cred că merită să o menționez, deoarece în urma acesteia am devenit cursantul Domniei sale în cadrul stagiului de perfecționare în Cardiologie.

La îndemnul și cu sprijinul Profesorului Ioan Zăgreanu și al Rectorului IMF de la acea dată, Acad. Prof. Dr. Ioan Baci, am fost trimis cu acte în regulă la București, la Spitalul Fundeni, pentru a-mi obține specializarea în Cardiologie. Surpriză însă, Profesorul Costin Carp, șeful Clinicii de Cardiologie, mi-a comunicat că trebuie să mă întorc la Cluj și să fac stagiul de specializare la Catedra postuniversitară de Cardiologie, nou-înființată, condusă de Conferențiarul Stăncioiu și că aceasta era recomandarea/directiva „de sus” pentru toți medicii din Transilvania care doresc să devină cardiologi. Întors acasă, m-am prezentat la Clinica de Cardiologie din Cluj și așa a început stagiul meu de pregătire în Cardiologie.

Nu știu exact din ce motiv, probabil intuind o posibilă viitoare colaborare ca membru al colectivului Domniei sale, trebuie să recunosc că am beneficiat de o atenție specială din partea Profesorului. Printre multe altele, dânsul, personal, m-a învățat să practic cateterismul cardiac complex și să fac cardiostimulări temporare și permanente, devenind în scurt timp (încă din stagiul

Profesorul alături de cursanți, 1985

De la stânga la dreapta: Dr. Amedeo Mazilu, Dr. Dumitru Zdrengea, Dr. Ioan Vereșiu, Dr. Ioan Zăgreanu, Conf. Dr. Marius Motocu, Prof. Dr. Dan Duțu, Dr. Mărgărit Stănescu, Dr. Liliana Gheorghiu, Dr. Nicolae Stanciu, Dr. Preda, Dr. Madeleine Gherman, Dr. Luminița Lățea, Dr. Radu Căpâlneanu (dreapta, sus)

de pregătire) un nou membru al colectivului ce activa în Laboratorul de investigații invazive și implantări de *pace-makers*.

În acest context, oarecum personal, trebuie să menționez și să subliniez că implementarea cardiologiei moderne în Clujul universitar, la care mă refeream anterior, nu a fost ceva facil, nu a fost o joacă, ci dimpotrivă o luptă „pe viață și pe moarte”. Profesorul Stăncioiu a dus multe bătălii dure, făcând deseori eforturi supraomenești cu oameni și mentalități, care cu greu sau de nevoie, au acceptat suflul modern al cardiologiei, în mod obligatoriu, legată de tehnici noi de explorare, invazive și non-invazive, și de suflete dispuse la sacrificiu.

După terminarea stagiului de specializare în Cardiologie și obținerea titlului de medic specialist cardiolog, m-am reîntors la Clinica Medicală V. Legătura cu Profesorul Stăncioiu am avut-o în continuare, ne-am întâlnit de multe ori, ocazii cu care mi-a propus în repetate rânduri să mă transfer în colectivul dânsului.

De fiecare dată îi spuneam același lucru – că îmi doresc un asemenea loc, unde se face cardiologie modernă, dar că mă oprește obligația morală și profesională față de Profesorul Zăgreanu, căruia îi datoram formarea mea, începutul carierei universitare ca asistent și de care eram sufletește foarte atașat. Opinia mea era că ar fi fost oportun un asemenea pas, dacă oferta rămânea valabilă, dar doar peste doi ani, când Profesorul Zăgreanu urma să se pensioneze. A urmat o perioadă de „liniște” după care, într-o bună zi, am primit de la Ministerul Învățământului ordinul de transfer „în interes de serviciu” la Clinica de Cardiologie condusă de Profesorul Stăncioiu. Când Rectorul de atunci al IMF, Profesorul Gicu Ionescu, mi-a spus că nici el nu poate face nimic, mi-am dat seama că nu am de ales și m-am prezentat la noul meu loc de muncă pe 1 Martie (de *Mărțișor*).

A urmat o perioadă de foarte bună colaborare cu colectivul și cu Profesorul Stăncioiu, de multă activitate medicală de specialitate, stagii, cursuri, elaborarea de lucrări științifice, participări și comunicări la simpozioane și congrese etc. Apoi, am devenit medic primar cardiolog, șef de lucrări pe linie didactică și primul doctorand al Profesorului Stăncioiu. A fost o mare onoare pentru mine să elaborez și să-mi susțin teza de doctorat sub îndrumarea și coordonarea sa. Îi mulțumesc din suflet și pentru aceasta! Iar dacă vorbim în acest moment de recunoștință, **trebuie să mărturisesc că întreaga mea carieră universitară și mai apoi, accederea la funcții importante în Societatea de Cardiologie și Ministerul Sănătății i le datorez cu prisosință Profesorului Stăncioiu, fiindu-i recunoscător pentru totdeauna!**

Între timp, Profesorul Stăncioiu a început demersurile pentru înființarea unei Clinici de Chirurgie Cardiovasculară și de Anestezie-Terapie intensivă. A luptat enorm pentru îndeplinirea acestui deziderat și a reușit, în cele din urmă, să depășească toate obstacolele administrative, dar și pe cele datorate „cardiologilor” clujeni, care, în mod surprinzător și inexplicabil, se opuneau

unui asemenea demers. Profesorul Stăncioiu a învins și a reușit cu „complicitatea” autorităților administrative locale și de partid să obțină avizele și finanțarea necesare construirii unei clădiri dedicate chirurgiei cardiace, deși în acte acest nou edificiu figura ca un bloc pentru muncitori nefamiliști! Doar așa a fost posibilă împlinirea acestui proiect, care a fost un pas absolut necesar spre înfăptuirea, probabil, a celei mai mari realizări profesionale ale Profesorului Stăncioiu – înființarea Institutului Inimii, **primul institut de Cardiologie și Chirurgie Cardiovasculară din România**, cu obiective medicale, didactice și de cercetare specifice. Doar ulterior, pe același model, au luat ființă centre asemănătoare în București, Timișoara, Târgu Mureș și Iași.

Clinica de Cardiologie a Institutului Inimii, Cluj-Napoca

Nu în ultimul rând, trebuie să mai menționez o alta faptă meritorie a Profesorului Stăncioiu – obținerea unui *grant* cu finanțare din partea Guvernului american, care a permis Perfecționarea multor colegi din Institut, cardiologi, cardiochirurgi, anesteziști, asistente și asistenți medicali prin efectuarea de stagii la Providence Heart Hospital din Carolina de Sud. Pe lângă aceste aspecte de perfecționare profesională, acest *grant* a asigurat și dotarea Institutului Inimii cu aparatură performantă, precum și deplasări ale chirurgilor, anesteziștilor și intervenționiștilor americani care au investigat, operat sau au intervenit pe pacienți la noi, în Cluj. Așa a fost posibil ca în Institutul Inimii să demareze un nou domeniu de excepție – Cardiologia intervențională. Astfel, prin eforturile Profesorului Stăncioiu și ale unui *team* entuziast de colegi s-au realizat, pentru prima dată în Cluj, dilatări și stentări ale arterelor periferice, ale coronarelor și, de asemenea, primele valvuloplastii.

Din nefericire, Profesorul Niculae Stăncioiu a fost lovit de o nemiloasă boală cu care s-a luptat din răspuțeri în ultimii cinci ani ai săi de viață, reușind cu toată situația dificilă în care se afla, să mai adauge câte ceva la zestrea Institutului (explorarea nucleară cardiacă, laboratorul de Anatomie patologică și altele) în ciuda tuturor acestor neajunsuri.

Profesorul a dovedit că s-a gândit la toate aspectele din timp. Astfel, ne-a lăsat fiecăruia dintre noi, fără să ne dăm seama, ca printr-o vrajă, un adevărat testament, astfel încât, după plecarea dânsului dintre noi și după șocul despărțirii, ne-am dezmeticit cu toții și, parcă știind ce avem de făcut, am trăit cu sentimentul că este încă printre noi și că ne poartă în continuare de grijă.

Profesionist desăvârșit, cercetător neobosit, un bun cadru didactic, deși în aparență un temperament vulcanic, Profesorul Stăncioiu era un om sentimental, cu reale calități și aplecare spre frumos, spre arta versurilor și a cântului. Pentru cei cu care a petrecut frumoase clipe, rămâne un personaj dezbrăcat de

armura lui de luptător, un om adevărat care și-a iubit neamul și pământul strămoșesc.

Pentru tot ceea ce a fost, este și va fi, PROFESORUL NICULAE STĂNCIOIU întruchipează personalitatea, profesionalismul și dorința vie de nou și de frumos. Cu toții îl regretăm, medici și bolnavi, colegi și adversari, tineri și vârstnici, și ne rugăm pentru sufletul său veșnic zbuciumat.

10 martie 2024

LBRIS

We know
books

CAPITOLUL I

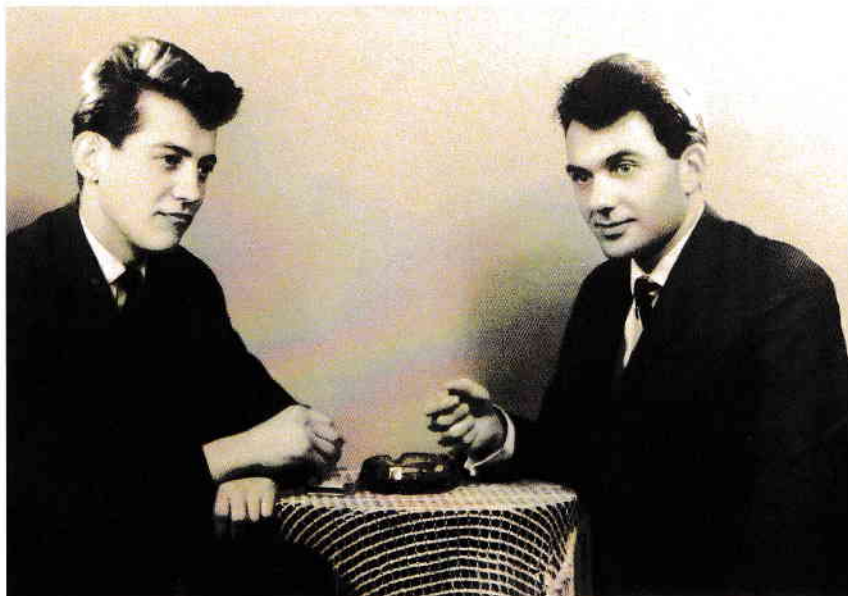
Introducere

Date biografice

Dr. Sorina Aura Răduțiu
medic primar cardiolog

RĂSFIND ALBUMUL generos al Medicinii Clujene întâlnim personalități marcante ale diferitelor domenii de specialitate. Un loc aparte la capitolul Cardiologie este, cu siguranță, atribuit distinsului Profesor Niculae Stăncioiu.

Noi cei care am avut privilegiul de a-i fi aproape – studenți, rezidenți, cursanți, colaboratori, consăteni – cu toții avem onoarea de a-l comemora în acest volum, încercând să conturăm personalitatea celui care a întemeiat Institutul Inimii din Cluj-Napoca, institut care, astăzi, îi poartă numele.

Niculae Stăncioiu și Aurel Răduțiu, anii '60, Cluj

Acum, la împlinirea a 85 de ani de la nașterea Domnului Profesor Nicolae Stăncioiu, sperăm să oferim celor care l-au cunoscut momente de neuitat din viața și cariera Domniei Sale, iar aceluia care nu au mai avut aceasta șansă și care, astăzi, duc mai departe proiectele sale, să le prezentăm un model de conduită morală și profesională dedicat îngrijirii pacientului cu boli cardiovasculare.

ȘCOALA ȘI FACULTATEA

S-a născut la 12 octombrie 1939 în satul Romos, jud. Hunedoara, într-o familie de țărani înstăriți, fiind al doilea copil după sora sa, Anuța, cu un an mai mare.

A urmat clasele primare în satul natal în perioada 1946-1953.

Nicolae Stăncioiu (pe rândul de sus, al patrulea de la stânga spre dreapta), elev la școala din sat (la încheierea anului școlar 1952-1953)

La absolvirea cursurilor Școlii Elementare Romos, originea socială a părinților etichetați drept chiaburi îl „obligă” să se prezinte la Școala Tehnică de Construcții Deva (între 1953-1954). În anul următor a fost admis prin examen la Școala Medie Orăștie (ulterior,